

A V S K R I F T .

103467

Til

Den norske bankforening.

Ad: Sikkerhet for bankbokser, depoter, konti, m.fl.

Det har alltid vært hevdet som ufravikelig regel, at bankene skulle behandle sikkerhetsboksene og depotene helt konfidentielt. Hverken bokser eller depot skulle bli gjenstand for inngripen utenfra uten at der forelå en dom, at så kunne skje. Det var et utpreget tillitsforhold som besto mellom bank og kunde.

Politi kunne således ikke av seg selv forlange utlevert nøkler og åpne bokser uten at der forelå en rettslig avgjørelse for dette. At politi eller andre myndigheter forlangte bokser åpnet eller depoter utlevert ansåes i bankkretser tidligere som en uhørt ting og ville de som forlangte dette bli blankt avvist.

Der finnes to slags bokser. De små boksene hvor kundene selv har sin private nøkkel til dobbelt lås og i det siste tilfelle må det vel antaes, at banken har et særlig ansvar for boksen.

Til depotene har kun banken nøkler og utleverer sakene etter kundens forlangende og mot kvittering fra denne.

Der foreligger mistanke om at NS-folks bokser var sperret for eierne allerede før den 8. mai 1945 og det kan vel med sikkerhet sies at en flerhet av bankene lot politi og Erstatningsdirektoratet få adgang til verdiene før dom var faldt.

Bankkonti var tidligere også en konfidentiell sak mellom banken og kundene. De ble kun oppgitt hvis der forelå en rettsavgjørelse eller en forespørsel fra skattemyndighetene, hvis denne var fremkommet på lovlig foreskrevet måte. Derimot fikk skattemyndighetene aldrig adgang til kundenes bokser eller depoter, hvor meget de enn forlangte det.

Efter dette fremkommer da følgende spørsmål:

1. Med hvilken hjemmel kunne myndighetene efter 7. mai 1945 tiltinge seg adgang til bankbokser og depoter?
2. Med hvilken hjemmel kunne banken være behjelpelig hermed?
3. Har bankene frivillig oppgitt til myndighetene kundenes navn og depositum?
4. Med hvilken rett har bankene kunnet la Erstatningsdirektoratet og de så kaldte bobestyrere, innsatt av nevnte instutisjon disponere NS-folks og de påståtte økonomiske landssvikerers konti og verdier før der overhodet var faldt dom i deres saker?
5. Med hvilken rett har så bankene direkte utlevert NS-folkens verdier ganske enkelt på en rekvisisjon fra en hvilken som helst midlertidig ansatt politifullmektig muntlig ellers kriftlig?
6. Hvilken sikkerhet yter bankene sine kunder for fremtiden?
7. Hvordan vil bankene i fremtiden behandle sine kunders verdier i tilfelle der fremkommer lignende politiske forhold, som de i 1945?

Man tør vel si, at det som foregikk i bankene i 1945 må ansees som brudd på det tillitsforhold, som hersket mellom kunde og bank og av den grunn har det den største interesse å få et klart svar fra Den norske bankforening.

Gir den ikke svar på de her oppstilte spørsmål, synes det jo klart, at man likeså godt kan henlegge sine verdier midt på landeveien som deponere dem i en bank.

(Sign.) Mikal Vetan.